

**Т. 163. Лудинѣ** во множеств. шалости, первыя любовныя похождения: Искашъ ли за тѣзи лудины да бунншѣ графѣтъ? *Э. Г. 35.* Зе да са повнуска Лулчу и по веселбица, зе да са сбира съ тогосъ—оногосъ; скоро той стана пѣрвъ по лудинитѣ си. *Зк. 11.*

**Лудничавъ** *пр.* сумазбродный. *Бол.*

**Лудо-делиа** с. м. удалецъ, буянъ: Стоянь бекрія, лудо-делиа. *М. 262. (ср. лудо-младо).*

**Лудокръвенъ** *пр.* пламенный (о характерѣ) переводъ съ турецкаго деликанлиа: За това млади-тѣ и дѣвщи-тѣ са наричатъ деликанлини—лудокръвни дивн. *Л. Д. 1875 р. 69.*

**Лудо Лудо-младо** с. м. молодой парень, удалецъ (*употребляется въ народныхъ пѣсняхъ какъ въ русскихъ народныхъ пѣсняхъ „добрый молодецъ“*): Лудо, младо, неженено. Казватъ за юргене-те, че дорде са неженени, тисъ са луди и пернати, а кога са оженатъ, стаятъ умни. *Срѣб. Младо лудо. Кп. 75.* Лудо иде отъ банята, Срежба иде да се срещатъ, Лудо вели и говори: Море Тове моме Тоне! Дай ми Тоне китка невенъ. *В. 77.* Тименуше гайтануше! Вела сая бело бѣе, Я лудо се въ гърди бѣе. *В. 81.* Маре, Петре лудо мла- Маре Петре лудо младо! Иманъ ли си стара май- Иманъ ли си стара майка? *Ч. 336—82.* Трѣти трепнѣ ми продѣма: станѣ станѣ, лудо младо, какво добро в пѣт си вѣрви с устѣ си пѣтѣчки ловѣ, с ѣзык си звѣзди снѣма. *Д. 59, 14—18.* Съ свое-то непостоянство и вироглавство въ всяко отношеніе сами имъ сѣ са насочили какви и що за луды-млады Българе см! *Л. Д. 1872 р. 264.* **Лудимлади** (о четѣ любящихся): Любили ся луди млади, Отъ маленки до голѣми. *Д. 64, 1—2.*

**Лудо-просо Лудо просо** с. с. родъ яроваго посѣва (*син. куш-рява*): А пролѣтъ Българи сѣятъ жито *лѣтница*, лѣтенъ пчюмикъ, увесъ, лѣмецъ, просо, лѣщѣ, конопи, ленъ, фѣкъ, борчѣкъ, лудо-просо, (*куш-рявъ*), кокурусъ и други. *Пк. 53.*

**Лудосія** с. ж. нустѣшество: А колко повече бы ся спестило ако ся постѣгнѣше чловѣкъ та не харчи у несвѣсть по моды и по други лудосіи. *Л. Д. 1873 р. 219. \*)*

**Лудость** с. ж. сѣумашество, проказничество. **Лудосчица** *ум.* По нѣкога отъ такъво шюшненіе или бѣзбреніе дохожда (на болныты) безсѣица а по нѣкога и лудость. *Л. Д. 1871 р. 120.* Олга рано ожени сына, зашто-то ищеше да смири младѣ-та му лудость. *Р. 34.* Нончо Щаркелѣтъ имаше малко лудосчица—два пѣти му бѣха челе въ черковата. *З. 97.*

**Лудорія** с. ж. глупость, дурачество: Па на другый день обтрупамы вѣстницы-ты съ дописы за да видятъ хора-та за хубость наши-ты